

[Gede.]

tige mening, så var der måske snarere grund til at diskriminere den modsatte vej. I virkeligheden er tjenestemandspensionerne, pensionerne til de offentligt ansatte, et af de talrige levn fra enevælden, som vi stadig væk har tilbage. De enevældige fyrster sørgede naturligvis for, at deres tjenestemænd og embedsmænd virkelig blev trofaste, sådan at de kunne fungere som livgardens forlængede arm, idet de sørgede for at binde dem til sig ved nogle gode pensionsløfter — med det formål, naturligvis, at skabe et modsætningsforhold imellem den del af befolkningen og så trækdyrene, som slæbte pengene hjem. Det kunne man da forstå at en enevældig fyrste ville gøre, men jeg har lidt svært ved at forstå, hvorfor socialdemokratiet med så stor omhu har opretholdt systemet i så lang tid. Det stemmer i hvert tilfælde ikke med ligheden, der stod øverst på Aktuelt engang, men som altså er fjernet.

Der bliver sagt, at det er et tilbageskridt for enlige, og at det er en af vores sædvanlige patentløsninger. Jeg er da taknemlig for, at fru Eva Gredal tilbyder os sin ekspertise i socialudvalget. Jeg kan garantere hende for, at hvis det skulle være rigtigt, at der er tilfælde, hvor enlige pensionister vil blive stillet ringere efter vores forslag end efter nugældende lovgivning, så skal det i hvert tilfælde blive rettet, for det er ikke formålet med det. En agitation på, at vi ønsker at stille enlige ringere, end det er tilfældet i øjeblikket, vil i hvert fald være ganske spildt.

Det må være en naturlig ting i et samfund, at folk i videst muligt omfang i den årrække, hvori de er i stand til at virke og tjene penge, får udbytte og fornøjelse af deres virksomhed. Vi må vist nok slå fast, at på det område er det ikke muligt at indføre nogen hel lighed. Det er muligt at forbedre ligheden ved at fritage de dårligst stillede for at betale indkomstskatter, men at indføre total lighed vil være umuligt. Men når først pensionsalderen kommer, så er der ikke længere nogen som helst begrundelse for en ulighed.

Fru Eva Gredal gør meget ud af, at vi — hvis vi kunne komme af sted med det — ville lade pensionistantallet være ens og fastsat på forhånd for et finansår ad gangen.

Det er naturligvis i et forfængeligt håb om, at det engang skulle lykkes at få orden i dette lands budgetter. Jeg er forbløffet over, at fru Eva Gredal anser det for ganske umuligt på forhånd med nogenlunde sikkerhed at regne ud, hvor mange pensionister der vil komme i et år. Denne mistillid til Danmarks Statistik deler jeg fuldt ud, men på dette område vil jeg dog tro at det vil være muligt at finde ud af et år i forvejen, ca. hvor mange 67-årige der vil opstå i løbet af det næste finansår, og så vil uretfærdigheden jo komme til at bestå i, at hvis der nu skulle opstå lidt flere folkepensionister, end vi havde regnet med, ja, så er der altså nogle mennesker, der kommer til at vente med at få folkepension indtil en uge efter, at de er fyldt 67 år, maksimalt to uger. På den anden side, skulle der blive færre folkepensionister, vil der altså være nogle, der er så heldige, at de vil få folkepensionen en uges tid før, og jeg tror ikke, det vil være de store ulykker sammenlignet med de administrative lettelser, der vil være forbundet med det.

Kaj V. Andersen (V):

Dramatisk enkelhed og større social lighed, det var nogle af islættene i fremskridtspartiets valgkampagne. Der har været adskillige eksempler på, at de lovforslag, dette parti har fremsat, har vist hulheden i denne argumentation, for så enkle er tingene jo ikke, så enkelt er det ikke at løse så omfattende et problem, som man her med et enkelt lovforslag tror at kunne løse med nogle få pennestrøg.

Vi får her et forslag frem på bordet, som betyder en dårligere og en dyrere løsning af det problem, man her vil til livs, en dårligere og dyrere løsning, der i nogle flot henkastede bemærkninger oven i købet implicerer en lang række af fremskridtspartiets mærkesager, som denne debat jo overhovedet ikke giver anledning til at gå ind i.

Jeg synes nok, at hr. Gedes bemærkninger i øvrigt var meget malplacerede; bemærkningerne om den danske embedsmandsstand og dens oprindelse på baggrund af det forhold, at der er noget, der hedder statstjenestemandspension i dette land, var meget malplacerede og meget grove. Jeg tror, der er megen grund til at være overordentlig taknemlig for, når man ser på dette lands